

være overrasket, thi Forholdet er det ganske simple, at der har været fremsat Lovforslag om, at der skulde være et specielt og udvidet Tilsyn. Det blev ikke til noget, det ærede Medlem vil vide, at det paagældende Lovforslag ikke vandt større Tilslutning her paa Rigsdagen. Derimod samlede man sig om at nedsætte en Kommission til at overveje disse nye Spørgsmaal om et udvidet Tilsyn. Denne Kommission arbejder, og jeg har al Grund til at forvente, at den vil kunne fremkomme med Betænkning og Lovforslag være gennemført, inden man paa ny skal beskæftige sig med dette Spørgsmaal, og da vil en meget væsentlig Side af denne Sag være løst paa anden Maade, end den er i Øjeblikket i Kraft af den gældende Lov, og det vil selvfølgelig indvirke saavel paa Ministeriets som paa Lovgivningsmagtens Overvejelser med Hensyn til de fremtidige Forhold. Det ærede Medlem gjorde i denne Forbindelse gældende, at det havde været naturligt, at hele denne Sag var blevet henlagt til Landbrugsministeriet — det ærede Medlem talte om, at der under det nuværende Ministerium havde været visse Bestræbelser for at henlægge Sager til Landbrugsministeriet. Ja, her er en væsentlig Forskel fra det Ministerium, som det ærede Medlem særlig sluttede sig til og støttede, det bestræbte sig tværtimod for at henlægge mange Landbrugssager under Indenrigsministeriet; vi for vort Vedkommende har fundet det rimeligere at henlægge de Sager, der naturligt hører under Landbrugsministeriet, til Landbrugsministeriet. Nu er det ærede Medlem blevet saa ivrig i samme Retning, at han mener, at ogsaa denne Sag burde have været overført til Landbrugsministeriet, og jeg skal saamænd ikke gøre nogen Hemmelighed af, at jeg synes det samme; ogsaa jeg for mit Vedkommende synes, at det havde været naturligt, om denne Sag henhørte under Landbrugsministeren, og jeg har talt med Landbrugsministeren derom, men under Hensyn til, at Sagen er indarbejdet, som den er, og under Hensyn til, at Kommissionens eventuelle Betænkning kan rejse andre Spørgsmaal, mente Landbrugsministeren for sit Vedkommende, at det var naturligt at lade dette Spørgsmaal blive under Indenrigsministeriet, hvorunder den ganske ekstraordinære Lovgivning, her er Tale om, i Øjeblikket hører, og derimod vilde jeg da ingen Indvending gøre, saa meget mindre, som jeg selvfølgelig maatte indrømme, at Indenrigsministeriets Embedsmænd nu en

Gang i visse Henseender er indarbejdede med Hensyn til disse Spørgsmaal.

Det ærede Medlem sluttede med nogle Betragtninger, hvoraf fremgik, at han i Modsætning til samtlige andre Talere mente, at det vilde være rigtigt at bevare Brændselsnævnet. Jeg har allerede omtalt denne Sag, jeg kan ikke finde det naturligt, naar der er Tale om en administrativ Gerning af denne Art, at man saa skulde have hele det store Apparat, som Brændselsnævnet dog er Udtryk for. Det ærede Medlem udtalte ogsaa, at man fra alle Sider havde været enig om, at Brændselsnævnet er af rent midlertidig Natur. Det er rigtigt, det har man været enig om fra alle Sider, og derfor synes jeg, det er naturligt, naar vi nu kommer ind i en Periode, hvor det er en rent praktisk administrativ Gerning, der skal øves, da at bestemme: alle de Overvejelser, vi har henlagt til Brændselsnævnet, har vi ikke Brug for at henlægge der mere, det er kun det rent praktiske Apparat, vi har Brug for, og saa indskrænker vi det saa meget som muligt. Derved handler vi efter min Mening saaledes, som man handler, naar man ønsker at lægge en Sag i et praktisk Leje.

Med disse Ord skal jeg takke de ærede Medlemmer, der har givet Lovforslaget Tilslutning, altsaa ogsaa efter Omstændighederne det ærede 8de Medlem for 1ste Kreds (C. F. Sørensen).

Gunnar Fog-Petersen: Til det 1ste Medlem for 2den Kreds (Kragh) vil jeg blot sige, at naar man udtaler Haab og Ønsker, er det i sig selv blot Talemaader; jeg mener derfor, det er berettiget at gaa ud fra, at naar det ærede Medlem her fremsætter sit Haab og sit Ønske, ligger der en bestemt Hensigt deri, og der kan da fornuftigvis ikke ligge anden Hensigt i det end den, jeg fortolkede.

Den højtærede Indenrigsminister udtalte, at Forskellen mellem den tidligere Regering og den nuværende med Hensyn til Indgrebene var denne, at den nuværende Regering ikke vilde foretage andre Indgreb end dem, der var højst nødvendige. Det vilde den forrige Regering saa min Sandten heller ikke. Hvem vil foretage Indgreb, man selv karakteriserer som unødvendige? Det er der selvfølgelig ingen, der vil? Nej, det, Striden stod om, var, hvorvidt Indgrebene var nødvendige eller ikke, og jeg har i Dag udtalt min Glæde over, at de Politikere, den politiske Retning, som den Gang mente, at